

DOCTOR HONORIS CAUSA

Uniwersytetu
Jana Kochanowskiego w Kielcach

prof. dr. hab. n. med.

Jacek Dubiel

DOCTOR
HONORIS
CAUSA

Uniwersytetu
Jana Kochanowskiego w Kielcach

SENAT UNIWERSYTETU

Jana Kochanowskiego w Kielcach

na wniosek

KONWENTU DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

uchwałą z 29 stycznia 2026 roku nadał tytuł

DOKTORA HONORIS CAUSA

prof. dr. hab. n. med.

Jackowi Dubielowi

wybitnemu polskiemu kardiologowi,
profesorowi honorowemu Uniwersytetu Jagiellońskiego,
jednemu z pionierów kardiologii interwencyjnej w Polsce
oraz współtwórcy nowoczesnego inwazyjnego leczenia zawału serca
i cenionemu opiekunowi kilku pokoleń lekarzy w Polsce i na świecie

Kielce, 30 kwietnia 2026 roku

PROMOTOR

prof. dr hab. n. med. Zbigniew Siudak

DZIEKAN

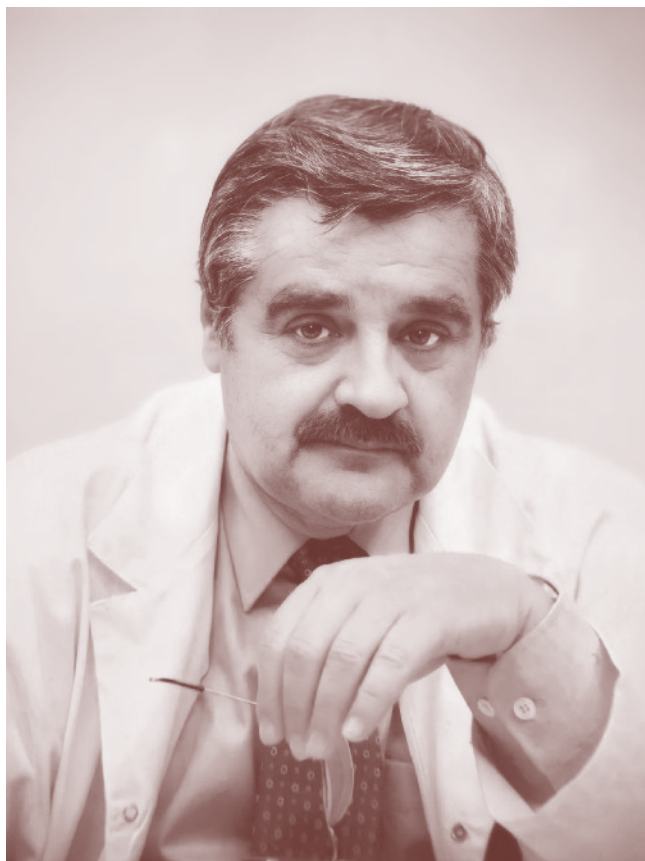
dr hab. n. med. Przemysław Wolak, prof. UJK

REKTOR

prof. dr hab. Beata Wojciechowska

J. Juhász

Wniosek

*Dziekana Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum
dr. hab. n. med. Przemysława Wolaka, prof. UJK o nadanie
Profesorowi Jackowi Dubielowi tytułu doktora honoris causa
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, przedstawiony
Konwentowi Doskonałości Naukowej UJK 14 maja 2025 roku*

W imieniu Rady Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum UJK mam zaszczyt przedstawić Konwentowi Doskonałości Naukowej oraz wysokiemu Senatowi UJK wniosek naszej Rady Wydziału o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach Panu Profesorowi dr. hab. n. med. Jackowi Stefanowi Dubielowi, wybitnemu polskiemu kardiologowi i jednemu z twórców nowoczesnego leczenia inwazyjnego zawału serca w Polsce i na świecie.

Pan Profesor dr. hab. n. med. Jacek S. Dubiel urodził się w 1942 roku w Krakowie, a studia na kierunku lekarskim ukończył w roku 1965, uzyskując tytuł lekarza. Doktoryzował się w 1971 roku w Akademii Medycznej w Krakowie, stopień doktora habilitowanego uzyskał w wieku 40 lat w roku 1982, a tytuł naukowy profesora nauk medycznych otrzymał z nadania Prezydenta RP w 1993 roku.

W latach 1968–2017 był pracownikiem naukowym i dydaktycznym Akademii Medycznej, a następnie Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz Szpitala Uniwersyteckiego (wcześniej Państwowy Szpital Kliniczny), pełniąc w latach 1989–2012 funkcję kierownika II Kliniki Kardiologii UJ CM.

W trakcie trwającej ponad 50 lat kariery zawodowej był m.in. prodziekanem Wydziału Lekarskiego, członkiem Senatu UJ oraz pełnomocnikiem rektora UJ. Pełnił funkcję przewodniczącego Rady Instytutu Kardiologii UJ oraz konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie kardiologii. Jego wybitna działalność organizacyjna obejmuje także członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach – Polskim Towarzystwie Kardiologicznym (członek zarządu oraz członek honorowy PTK), Towarzystwie Internistów Polskich, Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, European Society of Cardiology, American Heart Association czy New York Academy of Sciences.

Jako ceniony wykładowca i opiekun kolejnych pokoleń lekarzy i naukowców wypromował 28 doktorów nauk medycznych, był opiekunem 8 habilitacji, a 9 z Jego wychowanków otrzymało z rąk Prezydenta RP tytuł naukowy profesora.

Dorobek naukowy prof. Jacka S. Dubiela jest wielotorowy i dotyczy m.in. ostrych zespołów wieńcowych, kardiomiopatii przerostowej i rozstrzeniowej, patofizjologii krążenia wieńcowego ze szczególnym uwzględnieniem funkcji śródbrłnka oraz epi-

demologii i terapii niewydolności serca. Osiągnięcia prof. Jacka Dubiela w zakresie działalności naukowej i dydaktycznej sprawiły, że jest On uznawany za jeden z największych autorytetów w dziedzinie chorób wewnętrznych i kardiologicznych w Polsce i na świecie. Do najistotniejszych osiągnięć Jego zespołu należy zaliczyć „Małopolski program leczenia zawału serca”, który stał się wzorcem do organizacji przed- i wewnątrzszpitalnej opieki nad pacjentami z zawałem serca nie tylko w naszym kraju, ale również w Europie i Stanach Zjednoczonych. Jest autorem łącznie ponad 350 artykułów naukowych i ponad 800 doniesień zjazdowych, które były cytowane ponad 8000 razy, co przełożyło się na wskaźnik Hirscha $h = 27$. Jego publikacje ukazywały się wielokrotnie w tak prestiżowych czasopismach, jak: „American Heart Journal”, „American Journal of Cardiology”, „International Journal of Cardiology”, „Arteriosclerosis, Thrombosis, and Vascular Biology” (ATVB), „The Lancet”, „British Heart Journal”, „European Heart Journal” i „Metabolism”.

Za swoją działalność na polu kardiologii uniwersyteckiej był wielokrotnie nagradzany. Otrzymał m.in. Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, nagrodę Prezydenta Miasta Krakowa, Polskiej Akademii Nauk, Medal „Cracoviae Merenti”, a w roku 2019 tytuł profesora honorowego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz nagrodę AISN PTK za wkład w rozwój kardiologii inwazyjnej.

Warto w tym miejscu zauważyć, że rozwój kardiologii w Kielcach i województwie świętokrzyskim, a w szczególności w zakresie nowego modelu leczenia interwencyjnego zawału serca na przełomie wieków jest ściśle związany i opierał się na współpracy zespołu prof. Jacka Dubiela jako kierownika II Kliniki Kardiologii UJ CM i przewodniczącego Rady Instytutu Kardiologii UJ z zespołem kieleckim. Dwóch z Jego bezpośrednich wychowanków z tytułem profesora jest teraz związanych z Kielcami i pełni funkcje kierownicze w UJK (prof. Zbigniew Siudak) i Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Kielcach (prof. Dariusz Dudek).

Rada Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum naszego Uniwersytetu, doceniając znaczący dorobek osiągnięć naukowych i dydaktycznych Pana Profesora Jacka Stefana Dubiela, w szczególności w zakresie kardiologii inwazyjnej i rozwoju nowoczesnego leczenia zawału mięśnia sercowego w Polsce i na świecie, przedstawia wniosek do Konwentu Doskonałości Naukowej i Senatu Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach o nadanie Mu tytułu doktora honoris causa naszego Uniwersytetu.

DZIEKAN

dr hab. n. med. Przemysław Wołak, prof. UJK

Laudacja

*z okazji nadania Profesorowi Jackowi Dubielowi
tytułu doktora honoris causa
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach*

Magnificencjo Pani Rektor,
Szanowni Senatorowie,
Dostojni Goście,
Szanowny Panie Profesorze

Mam wielki zaszczyt wygłosić dzisiaj laudację na cześć Profesora Jacka Dubiela, jednego z pionierów i współtwórców nowoczesnej kardiologii inwazyjnej, cenionego naukowca i wspaniałego nauczyciela akademickiego, cieszącego się szacunkiem, uznaniem i sympatią studentów, lekarzy oraz pacjentów. Dla mnie osobiście i dla wielu z nas obecnych na tej uroczystości Nauczyciela, Mistrza i Mentora.

Aby móc oddać w pełni sylwetkę Pana Profesora w mojej laudacji będę wspierał się recenzjami przygotowanymi na tę okazję przez Panią Profesor Mariannę Janion i Pana Profesora Jacka Legutkę.

Dokładnie 25 lat temu jako student III roku kierunku le-
karskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego
zachęcony opowieściami starszych kolegów postanowiłem
zrobić wyjątek i pojawić się na wykładzie z propedeutyki cho-
rób wewnętrznych, a dokładnie na wykładzie z symptomato-
logii chorób układu krążenia prowadzonego przez Profesora
Jacka Dubiela.

W pamiętającej czasy znamienitych profesorów Uniwersy-
tetu Jagiellońskiego takich jak Napoleon Cybulski czy Tade-
usz Browicz auli wykładowej Collegium Medicum rozpoczęła
się moja prawdziwa przygoda z medycyną kliniczną i narodziła
fascynacja kardiologią. A wszystko to za sprawą umiejętności
dydaktycznych i charyzmy dzisiejszego laureata.

Ten wspomniany wykład był inny niż wszystkie dotych-
czasowe. Profesor tłumaczył zawłości hemodynamiki układu
krążenia i niewydolnego serca w sposób prosty i zrozumiały,
a jednocześnie oszczędny, okraszając go przykładami klinicz-
nymi i życiowymi dygresjami, także nawiązując do literatury,
co będzie czynił często w swoich wykładach również na spo-
tkaniach i konferencjach naukowych. Wzbogaceniem tam-
tego wykładu były interaktywne, jak byśmy teraz je określili,
prezentacje rytmu cwałowego w niewydolności serca za po-
mocą stukania w pulpit wykładowcy czy omówienie mechani-
zmu zamykania i otwierania się zastawek serca na przykładzie
drzwi wejściowych do auli.

Pamiętajmy, że było to w czasach, kiedy nie było prezentacji komputerowych i jedynie pojedynczy wykładowcy używali statycznych folii oraz rzutnika. Profesor Dubiel wiedział, jak zainteresować studenta wykładem i nie stracić jego uwagi mając do dyspozycji tylko własny głos i parę rąk. Te zdolności dydaktyczne Pana Profesora także w kontakcie bezpośrednim ze studentami i pacjentami na zajęciach klinicznych i praktycznych obrosły już legendą. Sam do dzisiaj w zmodyfikowanej wersji stosuję je w czasie wykładów i w kontakcie ze studentami, i z pewnością przekażę je kolejnemu pokoleniu lekarzy i doktorantów. Niemniej jednak siedząc wtedy i słuchając wykładu nie śmiałem przypuszczać, że już za niedługo Pan Profesor będzie moim pierwszym szefem, opiekunem specjalizacji, a także promotorem doktoratu, a za dokładnie 25 lat to ja sam, już jako profesor i pracownik UJK, będę wygłaszał laudację na Jego cześć w Kielcach, gdzie od ponad 10 lat działa prężnie kierunek lekarski, o czym nikt 25 lat temu chyba nawet nie marzył. W tym czasie zmieniło się wiele w moim rodzinnym mieście oraz na kieleckiej uczelni, a Profesor Jacek Dubiel również miał w tym swój pośredni czy bezpośredni udział, o czym będę mówił bardziej szczegółowo za chwilę.

Profesor Jacek Dubiel urodził się 14 września 1942 roku w Krakowie. Studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie ukończył w 1965 roku. Po odbyciu stażu

poddyplomowego rozpoczął pracę w I Klinice Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Krakowie, przekształconej ostatecznie w 1979 roku w II Klinikę Kardiologii Instytutu Kardiologii Akademii Medycznej, a od 1993 roku Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1989 roku, w drodze konkursu, powołany został na stanowisko kierownika II Kliniki Kardiologii, pełniąc tę funkcję aż do roku 2012, a więc do przejścia na emeryturę.

Stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskał w 1971 roku na podstawie rozprawy „Wartość wybranych wskaźników hemodynamicznych w ocenie niewydolności krążenia”, stopień doktora habilitowanego nauk medycznych w dziedzinie kardiologii uzyskał w 1982 roku na podstawie rozprawy „Hemodynamika krążenia wieńcowego a stan czynnościowy mięśnia sercowego”. Tytuł profesora nauk medycznych otrzymał w roku 1993 z rąk Prezydenta RP.

Profesor Jacek Dubiel jest jednym z pionierów polskiej kardiologii inwazyjnej. Jego najważniejsze publikacje naukowe dotyczą hemodynamiki krążenia w niewydolności serca, kardiomiopatiach oraz w wadach serca, hemodynamiki oraz metabolizmu mięśnia sercowego w warunkach niedokrwienia i reperfuzji, jak również czynników i leków modyfikujących hemodynamikę krążenia płucnego. Ważną część jego dorobku stanowią badania dotyczące diagnostyki i leczenia kardiomiopatii przerostowej, choroby niedokrwiennej serca,

niewydolności serca oraz techniki zabiegu pierwotnej angioplastyki wieńcowej w świeżym zawale serca. Pan Profesor jest autorem publikacji w renomowanych międzynarodowych czasopismach medycznych, takich jak „American Journal of Cardiology”, „International Journal of Cardiology”, „European Heart Journal”, „Pacing and Clinical Electrophysiology”, „American Heart Journal”, „Journal of the American College of Cardiology”, „Catheterization and Cardiovascular Interventions”, „Eurointervention”, „Arteriosclerosis, Thrombosis, and Vascular Biology” i wielu innych.

Profesor Jacek Dubiel wypromował 28 doktorów, sprawował opiekę nad 8 przewodami habilitacyjnymi, a aż 11 spośród jego wychowanków uzyskało tytuł profesora. Za swoją działalność na polu kardiologii był wielokrotnie nagradzany. Otrzymał Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Laur Jagielloński, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal „Cracoviae Merenti” oraz Medal UJ „Plus Ratio Quam Vis” i nagrodę „Pro Arte Docenti”, jest także członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. W dowód uznania za wybitne osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, promowanie rozwoju kadry naukowej oraz za zasługi we wprowadzaniu nowoczesnej kardiologii interwencyjnej w Polsce w 2019 roku Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego przyznał Profesorowi Jackowi Dubielowi zaszczytny tytuł honorowego profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Pan Profesor przez ponad 20 lat kierował II Kliniką Kardiologii Instytutu Kardiologii UJ CM. Dzięki jego zaangażowaniu, uporowi, a także pasji w dążeniu do ciągłego rozwoju naukowego i poprawy jakości opieki nad pacjentami w 1997 roku otwarto przy II Klinice Kardiologii nowoczesną pracownię hemodynamiki, która stała się trampoliną do dalszego dynamicznego rozwoju medycznego i naukowego jednostki. W roku 1999 klinika wraz z Instytutem Kardiologii w Krakowie wprowadziła własny oryginalny i unikatowy model leczenia zawału serca, tzw. torowaną angioplastykę wieńcową. Powstał wówczas wyjątkowy na skalę światową „Małopolski program interwencyjnego leczenia zawału serca” oparty na współpracy ośrodka referencyjnego w Krakowie z siecią szpitali rejonowych, który umożliwił chorym z terenu województwa małopolskiego leczenie zawału serca nowoczesnymi metodami inwazyjnymi. Przyczyniło się to do znaczącego spadku śmiertelności wewnątrzszpitalnej. Wyniki programu i kolejne jego edycje w postaci badań CARESS i EUROTRANSFER były prezentowane wielokrotnie zarówno na europejskich, jak i amerykańskich kongresach kardiologicznych. Sukces programu leczenia zawału serca w Małopolsce sprawił, że zespół II Kliniki Kardiologii pod kierownictwem prof. Jacka Dubiela przyczynił się do uruchomienia współpracujących pracowni kardiologii inwazyjnej w szpitalach także na terenie województw świętokrzyskiego i podkarpackiego.

W trakcie swojej wieloletniej kariery zawodowej poza kierowaniem kliniką prof. Jacek Dubiel pełnił szereg innych ważnych funkcji akademickich, w tym prodziekana Akademii Medycznej w Krakowie, członka Senatu UJ, pełnomocnika ds. klinicznych Rektora UJ oraz przewodniczącego Rady Instytutu Kardiologii UJ CM.

Pan Profesor był na pewno wymagającym szefem, lecz jednocześnie wyrozumiałym, pozwalał na dużą swobodę i niezależność lekarzy w ich decyzjach terapeutycznych, ale na pewno nie na brawurę, ucząc nas tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Bliskie związki Profesora Jacka Dubiela ze świętokrzyskim środowiskiem naukowym i medycznym, a przede wszystkim kardiologicznym sięgają lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, kiedy to jako prodziekan Akademii Medycznej w Krakowie koordynował zajęcia dydaktyczne dla studentów Wydziału Lekarskiego prowadzone w Filii Akademii Medycznej w Kielcach w ramach Katedry Nauczania Klinicznego, a potem Instytutu Medycyny Klinicznej, gdzie studenci ostatnich lat kierunku lekarskiego pod okiem wybranych i doświadczonych klinicystów mogli odbywać zajęcia praktyczne w kieleckich szpitalach i placówkach ochrony zdrowia. Po utworzeniu Świętokrzyskiego Centrum Kardiologii w Kielcach prof. Jacek Dubiel wraz z zespołem uczestniczył aktywnie w tworzeniu nowoczesnej pracowni hemodynamiki, szkoleniu kadry

medycznej, a następnie uruchomieniu 24-godzinnych dyżurów kardiologii interwencyjnej dla pacjentów z zawałem serca. Wychowankowie Pana Profesora pracują obecnie w Kielcach i w województwie świętokrzyskim, budując prestiż zarówno UJK, jak i ŚCK. Dzięki współpracy z ośrodkami akademickimi z Krakowa, Śląska, Łodzi i Warszawy kielecka kardiologia jest wiodącą specjalizacją w naszym rejonie – w ŚCK w Kielcach i na UJK pracuje obecnie pięciu profesorów belwederских i kilku kolejnych doktorów habilitacyjnych kardiologii; żadna z dziedzin klinicznych medycyny nie jest tak licznie reprezentowana przez samodzielnych pracowników naukowych w Kielcach.

Dzięki wspomnianej współpracy już w połowie pierwszej dekady XXI wieku pacjenci z Kielc i okolic uzyskali pełny dostęp do nowoczesnego leczenia zawału serca, co zaowocowało znaczącym zmniejszeniem śmiertelności szpitalnej i poprawą wyników leczenia porównywalną do najlepszych ośrodków kardiologicznych w Polsce i na świecie. Warto zaznaczyć, że miało to miejsce na wiele lat przed ukształtowaniem się podobnego modelu leczenia w wielu bogatszych i lepiej rozwiniętych krajach świata, jak Stany Zjednoczone czy Wielka Brytania. Zaangażowanie Profesora Jacka Dubiela we wprowadzenie interwencyjnego leczenia zawału serca w Polsce zostało uhonorowane Zespołową Nagrodą Naukową Wydziału Nauk Medycznych Polskiej Akademii Nauk za cykl prac dotyczą-

cych inwazyjnego leczenia zawału mięśnia sercowego w celu zmniejszenia śmiertelności poprzez tworzenie sieci współpracujących szpitali w 2009 roku, Nagrodą Miasta Krakowa za wybitne osiągnięcia w zakresie kardiologii interwencyjnej w 2010 roku oraz tytułem „Kroki milowe w leczeniu zawału serca” przyznanym w 2019 roku za osobiste zasługi dla rozwoju kardiologii inwazyjnej w Polsce.

Zmierzając ku końcowi mojego wystąpienia, chciałbym zauważyć, że w wypełnionej po brzegi dzisiaj auli UJK oprócz rodziny i przyjaciół Pana Profesora jest z nami kilka pokoleń lekarzy, specjalistów chorób wewnętrznych i kardiologii, których Pan Profesor Jacek Dubiel był nauczycielem i opiekunem, doktorzy nauk medycznych oraz profesorowie, których był promotorem. Przyjechali na tę uroczystość z Krakowa, Kielc i z całej Polski. Można śmiało powiedzieć, że Jego wychowankowie pracują dzisiaj na całym świecie. Jednym z nich jest na przykład dr Grzegorz Kałuża, aktualnie dyrektor ds. rozwoju naukowego Cardiovascular Research Foundation w Nowym Jorku, jednej z największych w USA i na świecie organizacji zajmujących się nowatorskimi badaniami klinicznymi w kardiologii inwazyjnej i eksperymentalnej.

To, że wszystkie te osoby są dziś tutaj osobiście, oglądają nas w czasie transmisji online lub przesłali listy gratulacyjne, świadczy o tym, że siły oddziaływania Pana Profesora nie da się zmierzyć tylko prostymi wskaźnikami bibliometrycznymi

czy zamknąć w liczbie publikacji, doktorantów i zaszczytnych tytułów, które Mu nadano. Jego spuścizna ma przede wszystkim wymiar pozamaterialny w pracy klinicznej i naukowej kolejnych pokoleń lekarzy kardiologów w Polsce i na świecie. To chyba największa satysfakcja dla lekarza, naukowca, dydaktyka.

W imieniu własnym, recenzentów i społeczności akademickiej oraz myślę wszystkich tutaj obecnych – Panie Profesorze, serdecznie gratuluję!

PROMOTOR

prof. dr hab. n. med. Zbigniew Siudak

Recenzja

*wniosku o nadanie Profesorowi Jackowi Dubielowi
tytułu doktora honoris causa
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach*

Mam wielki zaszczyt przedstawić Radzie Naukowej Instytutu Nauk Medycznych UJK w Kielcach recenzję wniosku w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach Panu Profesorowi dr. hab. n. med. Jackowi Stefanowi Dubielowi – wybitnemu polskiemu lekarzowi i uczonemu z zakresu kardiologii.

„Rozwój kardiologii po II wojnie światowej wiąże się z nazwiskiem jednego z najbardziej znanych klinicystów ówczesnych czasów – prof. Leona Tochowicza (1897–1965)”¹. Jak pisał prof. Włodzimierz Januszewicz: „Wybitni kardiolodzy na przestrzeni kolejnych dekad dzięki swojej wiedzy, zdolnościom i bogatej osobowości skupiali wokół siebie lekarzy, którym przekazywali wiedzę i doświadczenie kliniczne, promując ich dalszy

---

¹ *Polskie szkoły kardiologiczne, kardiochirurgiczne i kardiologii dziecięcej*, red. J. Kuch, J. Skalski, W. Kawalec, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.

rozwój naukowy i zawodowy. Tak tworzyły się szkoły kardiologiczne, które zawsze stanowiły największe osiągnięcie uczonego. Uczniowie zdobywając samodzielność, kontynuowali dzieło swoich nauczycieli, wzbogacając je swoim talentem”².

Działalność naukowa i dydaktyczna Pana prof. Jacka S. Dubiela – ucznia i kontynuatora – związana jest nieodłącznie ze znaną w Polsce krakowską szkołą kardiologiczną prof. Leona Tochowicza. Profesor Leon Tochowicz, kierownik I Kliniki Chorób Wewnętrznych AM w Krakowie, był prekursorem wyodrębniania specjalności kardiologia jako istotnego, samodzielnego działu chorób wewnętrznych. Badania naukowe prof. Leona Tochowicza z zakresu kardiologii i hipertensjologii wzbudziły szerokie zainteresowanie w Polsce i na świecie. Z krakowską szkołą Leona Tochowicza związane są także początki nauczania medycyny w naszym regionie i powstanie kieleckiej kardiologii.

Początki nauczania medycyny na kierunku lekarskim w Kielcach wiążą się z utworzeniem 9 maja 1969 roku w Kielcach Zespołu Nauczania Klinicznego Akademii Medycznej w Krakowie. Zespół ten, przekształcony później w Instytut Nauczania Klinicznego AM, prowadził kształcenie trybem stacjonarnym w kieleckich szpitalach, w pełnym zakresie programu Akademii

---

² *Dzieje kardiologii w Polsce na tle kardiologii światowej*, red. J. Kuch, A. Śródka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004.

Medycznej w Krakowie, części studentów IV, V i VI roku studiów krakowskiej uczelni. Specjalistyczną kadre naukową stanowili samodzielni pracownicy z Akademii Medycznej w Krakowie oraz z kieleckich placówek służby zdrowia (prof. Andrzej Miecznikowski, prof. Henryk Belowski, prof. Stanisław Koba, prof. Stanisław Nowak, prof. Maria Micewicz-Zawartka, doc. Jan Przybyłowski, doc. Jerzy Kuźniar, doc. Zygmunt Dzieciołowski, doc. Zbigniew Zdebski i inni). Zajęcia praktyczne prowadzili kieleccy lekarze. Bazą zespołu był szpital dziecięcy i nowo wybudowany szpital wojewódzki. Stworzono również warunki do rozwoju naukowego własnej kadry. Dzięki temu w naszym regionie powstał pierwszy medyczny ośrodek dydaktyczno-naukowy. W latach 1976–1989 w Kielcach wyszkolono ponad 1000 studentów medycyny, a około 40 proc. spośród nich podjęło pracę w służbie zdrowia w województwie kieleckim. W następnych latach dalszy rozwój samodzielnej kadry pozwolił w ostatniej dekadzie na utworzenie w Kielcach kierunku lekarskiego na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego.

Blisko 50 lat temu, 16 stycznia 1977 roku w Szpitalu Wojewódzkim w Kielcach powstał pierwszy w województwie oddział kardiologii – Kliniczny Oddział Kardiologiczny Zespołu Nauczania Klinicznego Krakowskiej Akademii Medycznej, przekształcony później w Świętokrzyskie Centrum Kardiologii. Jego organizatorem i pierwszym ordynatorem był dr n. med. Stefan Mareczek, oddelegowany z I Kliniki Kardiologii Akademii

Medycznej w Krakowie przez prof. dr. hab. med. Władysława Króla. Wykłady, seminaria i ćwiczenia z kardiologii w ramach nauczania chorób wewnętrznych prowadzili pracownicy szpitala: adiunkt dr n. med. Stefan Mareczek oraz asystenci: dr Stanisław Buda i dr Marianna Janion. Oddział kliniczny pełnił swoje funkcje dydaktyczne przez 14 lat aż do roku 1991, kiedy to Akademię Medyczną w Krakowie włączono jako Collegium Medicum w strukturę Uniwersytetu Jagiellońskiego. Oddział wspierany był naukowo i metodycznie przez następców prof. Władysława Króla – prof. Jerzego Pawła Dubiela, prof. Kalinę Kawecką-Jaszczyk, prof. Tadeusza Horzelę, a następnie prof. Jacka Stefana Dubiela. Wymienieni tu wybitni polscy kardiolodzy to przedstawiciele i kontynuatorzy słynnej kardiologicznej szkoły prof. Leona Tochowicza – kierownika I Kliniki Chorób Wewnętrznych AM, rektora AM w Krakowie w latach 1957–1965. Powstała z jego inicjatywy krakowska szkoła kardiologii stała się uznanym ośrodkiem naukowym oraz kuźnią kadr dla kształtującej się w Polsce nowej specjalności – kardiologii.

Ważną częścią tej „kuźni” był również nasz kielecki ośrodek. Pracując na powstałym w Kielcach Klinicznym Oddziale Kardiologicznym, kształcąc studentów i prowadząc badania naukowe, w Krakowie zdobywaliśmy kolejne stopnie naukowe – doktora i doktora habilitowanego nauk medycznych. Pan Profesor Jacek S. Dubiel wielokrotnie uczestniczył w naszych

spotkaniach szkoleniowo-naukowych, prezentując najnowsze rekomendacje postępowania w chorobach układu krążenia. Efektem wspólnych spotkań i dyskusji z kieleckim środowiskiem kardiologicznym było zaangażowanie i wsparcie Pana Profesora w Zarządzie Głównym Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego w utworzenie w 1994 roku Oddziału Kieleckiego PTK, zrzeszającego lekarzy kardiologów z województwa kieleckiego. Z inicjatywy Pana Profesora Oddział Kielecki PTK w 1995 roku był organizatorem 56. Ogólnopolskiej Konferencji Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, w której uczestniczyło ponad 800 kardiologów z całej Polski. Tematem przewodnim konferencji była rola i znaczenie inhibitorów konwertazy angiotensyny w kardiologii. Obecność uznanych autorytetów polskiej kardiologii – uczonych z wiodących klinik kardiologicznych w Polsce umożliwiła ośrodkowi kieleckiemu nawiązanie współpracy naukowej z tymi ośrodkami. Pan Profesor Jacek S. Dubiel osobiście pomagał kardiologom kieleckim w przygotowaniu tej konferencji i wybitnie przyczynił się do jej sukcesu.

Nie do przecenienia była rola i znaczenie Pana Profesora w uruchomienie i wprowadzenie metod kardiologii inwazyjnej w województwie świętokrzyskim. Szczególne wsparcie uzyskaliśmy w czasie szkolenia specjalistycznego kadry z naszego Świętokrzyskiego Centrum Kardiologii. Aby wykształcić i przygotować grupę lekarzy do samodzielnego prowadzenia nowych, hemodynamicznych procedur medycznych

nawiązaliśmy współpracę z Pracownią Hemodynamiki Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie, nad którą merytoryczny nadzór sprawował prof. Jacek S. Dubiel. W latach 1997–2000 kardiologzy z Oddziału Kardiologii Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Kielcach odbyli szereg praktycznych szkoleń i kursów w klinice Pana Profesora, które przygotowały ich do samodzielnego wykonywania procedur inwazyjnych w naczyniach wieńcowych – koronarografii i angioplastyki. Po uruchomieniu w Świętokrzyskim Centrum Kardiologii w 2001 roku pierwszej w województwie pracowni hemodynamicznej zespół krakowskich lekarzy kardiologów inwazyjnych z zespołu prof. Jacka S. Dubiela objął wsparciem merytorycznym wykonywane w Kielcach zabiegi.

Specjaliści z Krakowa pomagali nam sprawując bezpośredni nadzór i udzielając wsparcia w wykonywanych pierwszych koronarografiach i angioplastykach wieńcowych. Wzorując się na opracowanym w Krakowie pod patronatem merytorycznym Pana Profesora „Małopolskim programie leczenia zawału serca”, również w naszym województwie uruchomiliśmy „Świętokrzyski program leczenia świeżego zawału serca”³,

---

³ Rozporządzenie Wojewody Świętokrzyskiego Bożentyny Pałki-Koruby CZPIV. 0717-19/2010 w sprawie postępowania z pacjentami ze stwierdzonym zawałem mięśnia sercowego dla podmiotów realizujących zadania w zakresie ratownictwa medycznego na terenie województwa świętokrzyskiego, Kielce, 21 kwietnia 2010 r.

który pozwolił skrócić czas transportu od chwili wystąpienia u pacjenta pierwszych bólów zawałowych do udrożnienia tętnicy dozawałowej, co skutkowało istotną redukcją śmiertelności w zawale serca i poprawą jakości życia pacjentów. Wieloletnia współpraca z ośrodkiem krakowskim i prof. Jackiem S. Dubielem dobrze przysłużyła się naszej kieleckiej kardiologii.

Pozwólcie Państwo, że przekażę teraz najważniejsze momenty z życiorysu Kandydata.

Pan Profesor dr hab. n. med. Jacek S. Dubiel urodził się w 1942 roku w Krakowie, w roku 1965 ukończył studia na kierunku lekarskim w Akademii Medycznej w Krakowie. Doktoryzował się w roku 1971, stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 1982, a tytuł naukowy profesora nauk medycznych otrzymał z nadania Prezydenta RP w 1993 roku.

W latach 1968–2017 był pracownikiem naukowym i dydaktycznym Akademii Medycznej, a następnie Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz Szpitala Uniwersyteckiego, pełniąc w latach 1989–2012 funkcję kierownika II Kliniki Kardiologii UJ CM. W trakcie trwającej ponad 50 lat kariery zawodowej był m.in. prodziekanem Wydziału Lekarskiego, członkiem Senatu UJ oraz pełnomocnikiem rektora UJ. Pełnił funkcję przewodniczącego Rady Instytutu Kardiologii UJ oraz konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie kardiologii dla województwa małopolskiego. Jego wybitna

działalność organizacyjna obejmuje także członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach – Polskim Towarzystwie Kardiologicznym (członek zarządu oraz członek honorowy PTK), Towarzystwie Internistów Polskich, Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, European Society of Cardiology, American Heart Association czy New York Academy of Sciences.

Jako ceniony wykładowca i opiekun kolejnych pokoleń lekarzy i naukowców wypromował 28 doktorów nauk medycznych, był opiekunem 8 habilitacji, a 9 z Jego wychowanków otrzymało tytuł naukowy profesora.

Dorobek naukowy prof. Jacka S. Dubiela jest wielotorowy i dotyczy m.in. ostrych zespołów wieńcowych, kardiomiopatii przerostowej i rozstrzeniowej, patofizjologii krążenia wieńcowego ze szczególnym uwzględnieniem funkcji śródbłonna oraz epidemiologii i terapii niewydolności serca. Osiągnięcia Profesora Jacka Dubiela w zakresie działalności naukowej i dydaktycznej sprawiły, że jest On uznawany za jeden z największych autorytetów w dziedzinie chorób wewnętrznych i kardiologicznych w Polsce. Do najistotniejszych osiągnięć kierowanego przez Niego zespołu należy zaliczyć „Małopolski program leczenia zawału serca”, który stał się wzorcem do organizacji przed- i wewnątrzszpitalnej opieki nad pacjentami z zawałem serca nie tylko w naszym kraju, ale również w Europie i Stanach Zjednoczonych.

Nadzór merytoryczny i ścisła współpraca Pana Profesora Jacka Dubiela z Zakładem Hemodynamiki i Angiografii Instytutu Kardiologii w Krakowie od roku 2000 zaowocowały organizacją corocznych międzynarodowych warsztatów kardiologii inwazyjnej (New Frontiers in International Cardiology). W trakcie warsztatów przeprowadzano bezpośrednie transmisje trudnych zabiegów kardiologicznych oraz wykładów razem z Cleveland Clinic Foundation (Texas Medical Center-Houston USA). Uczestniczyło w nich ponad 600 kardiologów z Europy i USA. Bardzo wysoko oceniane były transmisje online bezpośrednio wykonywanych zabiegów kardiologii inwazyjnej w Krakowie i przekazywanych uczestnikom kongresu EURO PCR w Paryżu w 2003 roku.

Profesor Jacek S. Dubiel jest autorem łącznie ponad 350 artykułów naukowych i ponad 800 doniesień zjazdowych, które były cytowane ponad 8000 razy, co przełożyło się na wskaźnik Hirscha $h = 27$. Jego publikacje ukazywały się wielokrotnie w tak prestiżowych czasopismach, jak: „American Heart Journal”, „American Journal of Cardiology”, „International Journal of Cardiology”, „Arteriosclerosis, Thrombosis, and Vascular Biology” (ATVB), „The Lancet”, „British Heart Journal”, „European Heart Journal”, „Metabolism”.

Za swoją działalność na polu kardiologii uniwersyteckiej był wielokrotnie nagradzany. Otrzymał m.in. Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal

Komisji Edukacji Narodowej, nagrodę Prezydenta Miasta Krakowa, Polskiej Akademii Nauk, Medal „Cracoviae Merenti”, a w roku 2019 tytuł profesora honorowego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz nagrodę AISN PTK za wkład w rozwój kardiologii inwazyjnej.

Wysoko oceniam osiągnięcia naukowe Pana Profesora Jacka S. Dubiela, szczególnie w zakresie nowoczesnej kardiologii inwazyjnej. Doceniam również znaczący udział środowiska naukowego Akademii Medycznej w Krakowie, a później Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, w tym osobisty wkład prof. Jacka S. Dubiela w rozwój kardiologii i kadry naukowej w naszym województwie. Tytuł doktora honoris causa nadawany jest wybitnym uczonym, którzy szczególnie zasłużyli się dla społeczności akademickiej. Uważam, że cała działalność naukowa i zasługi dla naszej społeczności Pana Profesora Jacka S. Dubiela spełniają powyższe kryteria.

W pełni popieram wniosek o nadanie Panu Profesorowi tytułu doktora honoris causa naszego Uniwersytetu.

Kielce, 29 listopada 2025 roku

prof. dr hab. med. Marianna Janion

Recenzja

w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa

Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Profesorowi Jackowi Dubielowi

WPROWADZENIE

Profesor Jacek Dubiel – wybitny polski naukowiec, nauczyciel akademicki, kardiolog i internista – urodził się 14 września 1942 roku w Krakowie. Studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie ukończył z wyróżnieniem w 1965 roku. Po odbyciu dwuletniego stażu podyplomowego rozpoczął pracę w I Klinice Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Krakowie, a od 1969 roku w Klinice Wad Serca Instytutu Medycyny Wewnętrznej, która została przekształcona w 1979 roku w II Klinikę Kardiologii Instytutu Kardiologii. W 1989 roku w drodze konkursu powołany został na stanowisko kierownika II Kliniki Kardiologii, pełniąc tę funkcję aż do roku 2012, a więc do przejścia na emeryturę.

W niniejszej recenzji przedstawię pokrótce najważniejsze osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne, które w mojej opinii stawiają prof. Jacka Dubiela w pierwszym

szeregu najwybitniejszych postaci polskiej medycyny przełomu XX i XXI wieku. Wielkiego wizjonera i współtwórcę nowoczesnej kardiologii, wspaniałego naukowca i nauczyciela akademickiego, cieszącego się powszechnym szacunkiem, uznaniem i sympatią człowieka, a dla mnie osobiście Mistrza, Nauczyciela i Mentora, który w pełni zasługuje na przyznanie zaszczytnego tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

DOROBEK NAUKOWY

Profesor Jacek Dubiel uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych w roku 1971 na podstawie rozprawy pt. „Wartość wybranych wskaźników hemodynamicznych w ocenie niewydolności krążenia”. Stopień doktora habilitowanego nauk medycznych uzyskał w roku 1982 na podstawie rozprawy „Hemodynamika krążenia wieńcowego a stan czynnościowy mięśnia sercowego”. Tytuł profesora nauk medycznych otrzymał w roku 1993.

Dane bibliometryczne publikacji naukowych prof. Jacka Dubiela na podstawie Bibliografii UJ CM oraz Web of Science Core Collection z 17 grudnia 2025 roku dla 453 publikacji to

suma Impact Factor: 206, sumaryczna punktacja ministerstwa: 2134, liczba cytowań: 2423, liczba cytowań bez autocytowań: 2299, współczynnik Hirscha (dot. wszystkich publikacji): 24. Biorąc pod uwagę fakt, iż większość dorobku naukowego prof. Jacka Dubiela przed uzyskaniem tytułu profesora przypada na okres przed 1989 rokiem, to dane te należy uznać za imponujące. Jednak od samych danych bibliometrycznych ważniejsza dla mnie jest rzeczywista wartość naukowa tego dorobku oraz jej wpływ na rozwój kardiologii w Polsce i na świecie.

Profesor Jacek Dubiel jest jednym z pionierów nowoczesnej kardiologii, w tym kardiologii inwazyjnej. Jego najważniejsze publikacje naukowe przed uzyskaniem tytułu profesora dotyczyły hemodynamiki krążenia w niewydolności serca, kardiomiopatiach oraz w wadach serca, hemodynamiki i metabolizmu mięśnia sercowego w warunkach niedokrwienia i reperfuzji, a także czynników i leków modyfikujących hemodynamikę krążenia płucnego. W późniejszym okresie główne zainteresowania naukowe Profesora skupiały się wokół diagnostyki i leczenia kardiomiopatii przerostowej, niewydolności serca oraz wszystkich postaci choroby niedokrwiennej serca, ze szczególnym uwzględnieniem optymalizacji logistyki, farmakoterapii wspomagającej oraz techniki zabiegu pierwotnej angioplastyki wieńcowej w świeżym zawale serca. Wiele z tych badań doczekało się publikacji w renomowanych czasopismach medycznych o zasięgu światowym, takich jak: „Cor et

Vasa”, „American Journal of Cardiology”, „European Journal of Clinical Pharmacology”, „International Journal of Cardiology”, „European Heart Journal”, „Pacing and Clinical Electrophysiology”, „Blood Coagulation and Fibrinolysis”, „Journal of Human Hypertension”, „American Heart Journal”, „Journal of the American College of Cardiology”, „Catheterization and Cardiovascular Interventions”, „Eurointervention”, „Arteriosclerosis, Thrombosis, and Vascular Biology”, „Coronary Artery Disease”, „Metabolism: Clinical and Experimental”, „Heart” czy też „Journal of Thrombosis and Thrombolysis”. Przełomowość tych prac znajduje swój wyraz w ich bezpośrednim przełożeniu na codzienną praktykę kliniczną, a przede wszystkim w ich wpływie na poprawę diagnostyki i leczenia chorób układu krążenia, w tym w szczególności ostrych i przewlekłych zespołów wieńcowych.

Profesor Jacek Dubiel wypromował 28 doktorów nauk medycznych, sprawował opiekę nad 8 przewodami habilitacyjnymi, a do tej chwili aż 11 spośród Jego wychowanków uzyskało tytuł profesora. Za swoją działalność naukową otrzymywał liczne nagrody i wyróżnienia, w tym nagrody naukowe Polskiej Akademii Nauk, Ministra Zdrowia, Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego czy Laury Jagiellońskie. Za osiągnięcia na polu kardiologii uniwersyteckiej i klinicznej otrzymał ponadto m.in. Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz Medal

„Cracoviae Merenti”. W dowód uznania za wybitne osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, promowanie rozwoju kadry naukowej oraz za zasługi we wprowadzaniu nowoczesnej kardiologii interwencyjnej w Polsce Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego, po zapoznaniu się z recenzjami dorobku przygotowanymi przez prof. Michała Tenderę ze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego i prof. Grzegorza Opolskiego z Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, na posiedzeniu w dniu 25 września 2019 roku przychylił się do wniosku pracowników Wydziału Lekarskiego UJ CM o nadanie Profesorowi Jackowi Dubielowi zaszczytnego tytułu honorowego profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

W polskim środowisku medycznym Profesor Jacek Dubiel cieszy się opinią przyjaciela młodzieży, niezrównanego dydaktyka i erudyty, wychowawcy wielu pokoleń kardiologów i internistów. Za wysoką jakość pracy dydaktycznej, w tym za mistrzostwo w przekazywaniu wiedzy, doskonałe relacje ze studentami oraz wprowadzanie nowatorskich rozwiązań w zakresie kształcenia uhonorowany został w roku 2012 Nagrodą JM Rektora UJ „Pro Arte Docendi”. Jego niezwykle talent dydaktyczny

i mistrzostwo w łączeniu ogromu wiedzy medycznej z historią medycyny, filozofią i sztuką najlepiej scharakteryzował prof. Tomasz Grodzicki, prorektor UJ ds. Collegium Medicum, który w trakcie laudacji z okazji wręczenia Profesorowi Jackowi Dubielowi tytułu honorowego profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego mówił o nim tak: „...Do legendy Wydziału Lekarskiego przeszły seminaria z propedeutyki chorób wewnętrznych dotyczące zbierania wywiadu, osłuchiwania serca i opisy śmierców wad serca. Medycyna w jego wykonaniu jest bowiem sztuką płynącą z jego duszy. Mam nadzieję, że obecny w auli prezydent Krakowa Jacek Majchrowski nie będzie miał mi tego za złe, ale nie waham się powiedzieć, że profesor Jacek Dubiel jest symbolem tego miasta nieomalże jak Sukiennice czy zaczarowana dorożka i zaczarowany dorożkarz z wiersza Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego”. Jako student, doktorant, wieloletni asystent i świadek życia i kariery zawodowej prof. Jacka Dubiela od 1987 roku aż do dnia dzisiejszego mogę tylko te słowa z pełnym przekonaniem potwierdzić.

Talent dydaktyczny Profesora nie ograniczał się tylko do zajęć ze studentami, ale zaowocował także setkami wykładów wygłaszanych podczas najważniejszych krajowych i międzynarodowych kongresów i konferencji kardiologicznych.

Profesor Jacek Dubiel przez ponad 20 lat kierował II Kliniką Kardiologii Instytutu Kardiologii UJ CM. Dzięki Jego pasji, zaangażowaniu oraz wielkiemu uporowi w dążeniu do

ciągłego rozwoju i poprawy wyników leczenia oraz jakości opieki medycznej w zakresie kardiologii w roku 1997 utworzono przy II Klinice Kardiologii nowoczesną pracownię hemodynamiki. Stała się ona trampoliną do dalszego dynamicznego rozwoju medycznego i naukowego jednostki. W roku 1999 klinika wprowadziła własny model leczenia ostrych zespołów wieńcowych (OZW), w tym torowaną angioplastykę wieńcową. Powstał wówczas unikalny na skalę światową „Małopolski program interwencyjnego leczenia zawału serca” oparty na współpracy ośrodka referencyjnego z siecią szpitali rejonowych, który umożliwił wszystkim chorym z terenu województwa małopolskiego leczenie interwencyjne OZW. Spowodowało to szybki i znaczący spadek śmiertelności szpitalnej z powodu zawału serca w stopniu uzasadniającym nazwanie tego osiągnięcia jednym z największych sukcesów polskiej i światowej medycyny przełomu wieków. Kontynuacją było uruchomienie przy udziale zespołu II Kliniki Kardiologii UJ CM pod kierownictwem prof. Jacka Dubiela wielu nowych pracowni hemodynamicznych i 24-godzinnych dyżurów zawałowych w szpitalach na terenie województw małopolskiego, świętokrzyskiego i podkarpackiego. Jednym z pierwszych takich ośrodków było Świętokrzyskie Centrum Kardiologii w Kielcach. W ramach programu „Uniwersyteckie Centrum Telemedycyny” w II Klinice Kardiologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie utworzono także cyfrowe

archiwum badań obrazowych i wdrożono system zdalnych konsultacji badań angiograficznych, który ułatwiał współpracę ośrodków i kwalifikację pacjentów do złożonych zabiegów przezskórnej rewaskularyzacji serca.

W trakcie swojej bogatej kariery zawodowej poza kierowaniem II Kliniką Kardiologii UJ CM prof. Jacek Dubiel pełnił także z powodzeniem szereg innych ważnych funkcji akademickich, w tym prodziekana Akademii Medycznej w Krakowie, członka Senatu UJ, pełnomocnika ds. klinicznych Rektora UJ oraz przewodniczącego Rady Instytutu Kardiologii UJ CM. Wybitna działalność organizacyjna Profesora Jacka Dubiela obejmuje także aktywne członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach naukowych, takich jak: Polskie Towarzystwo Kardiologiczne, Towarzystwo Internistów Polskich, Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów Naukowych, European Society of Cardiology, American Heart Association czy New York Academy of Sciences. W roku 2013 prof. Jacek Dubiel został wyróżniony tytułem honorowego członka Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, przyznany za Jego wybitne zasługi dla rozwoju kardiologii w Polsce.

UZASADNIENIE WNIOSKU

W całej swojej działalności lekarskiej Profesor Jacek Dubiel zawsze stawiał na pierwszym miejscu dobro pacjenta. Wszystkie podejmowane przez Niego działania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne miały przede wszystkim na celu poprawę jakości diagnostyki i leczenia chorób układu krążenia w Polsce, poprawę dostępności polskiego społeczeństwa do najnowocześniejszych form terapii, w tym przede wszystkim do leczenia interwencyjnego zawału serca, a także poprawę jakości kształcenia studentów medycyny oraz kształcenia podyplomowego lekarzy internistów i kardiologów.

Bliskie związki Profesora Jacka Dubiela ze świętokrzyskim środowiskiem naukowym i medycznym sięgają lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, kiedy to jako prodziekan Akademii Medycznej w Krakowie koordynował zajęcia dydaktyczne dla studentów Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Krakowie prowadzone w Filii Akademii w Kielcach. Po utworzeniu Świętokrzyskiego Centrum Kardiologii w Kielcach prof. Jacek Dubiel wraz z zespołem uczestniczył aktywnie w tworzeniu nowoczesnej pracowni hemodynamiki, szkoleniu kadry medycznej, a następnie uruchomieniu 24-godzinnych dyżurów kardiologii interwencyjnej dla pacjentów z OZW. Dzięki temu

już w połowie pierwszej dekady XXI wieku pacjenci z Kielc i okolic uzyskali pełny dostęp do najskuteczniejszego leczenia zawału serca, co zaowocowało znaczącym zmniejszeniem śmiertelności szpitalnej i poprawą wyników leczenia porównywalną do najlepszych ośrodków kardiologicznych w Polsce i na świecie. Warto zaznaczyć, że miało to miejsce na wiele lat przed ukształtowaniem się podobnego modelu leczenia w wielu bogatszych i lepiej rozwiniętych krajach świata, jak Stany Zjednoczone, Francja czy Wielka Brytania.

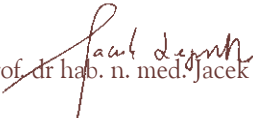
Zaangażowanie Profesora we wprowadzanie interwencyjnego leczenia zawału serca w Polsce zostało uhonorowane wieloma nagrodami i wyróżnieniami, w tym Zespołową Nagrodą Naukową Wydziału Nauk Medycznych Polskiej Akademii Nauk za cykl prac dotyczących inwazyjnego leczenia zawału mięśnia sercowego w celu zmniejszenia śmiertelności poprzez tworzenie sieci współpracujących szpitali (2009), Nagrodą Miasta Krakowa za wybitne osiągnięcia w zakresie kardiologii interwencyjnej (2010) oraz tytułem „Kroki milowe w leczeniu zawału serca”, przyznany za osobiste zasługi dla rozwoju kardiologii inwazyjnej w Polsce (2019).

PODSUMOWANIE I WNIOSEK KOŃCOWY

Podsumowując stwierdzam, że zarówno całokształt wybitnego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Profesora Jacka Dubiela, jak również Jego osobisty wkład w rozwój kardiologii w Kielcach i województwie świętokrzyskim, a w szczególności w zakresie nowego modelu interwencyjnego leczenia zawału serca na przełomie wieków w pełni uzasadniają nadanie Mu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i przychylając się do wniosku Rady Naukowej Instytutu Nauk Medycznych zwracam się do Szanownych Członków Senatu Uczelni z wnioskiem o przeprowadzenie dalszych etapów postępowania.

Kraków, 10 stycznia 2026 roku

prof. dr hab. n. med. Jacek Legutko

Wydawnictwo
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego
Kielce 2026

Uniwersytet
Jana Kochanowskiego
w Kielcach